

[Rytter.]

om dette Forhold, idet Ministeren mener at sidde inde med Oplysninger, som viser Nødvendigheden heraf — og man vil jo altid, enten her eller eventuelt i Udvalget, kunne høre noget om, hvorpaa dette støttes —, medens derimod jeg for mit Vedkommende tror, det er overflødigt at faa Lovregler paa dette Omraade. Jeg mener, at Befolkningen i det store og hele har en udpræget Tillid til Domstolene her i Landet, jeg tror — saaledes som det ogsaa er blevet fremhævet af en juridisk Professor i et Foredrag, hvor han udtrykkeligt sagde det samme —, at den danske Befolkning heldigvis som Hovedregel har Tillid til Domstolene og *kan* have en saadan Tillid, og at hvis man skal tale om Mistillid til Myndighederne, saa er det i alt Fald ikke over for Domstolene.

Jeg mener altsaa, det er unødvendigt at have saadanne Lovregler, medens Ministeren mener, det er nødvendigt, og som Følge deraf maa Spørgsmaalet optages til Diskussion, idet jeg selvfølgelig maa indrette mig efter det Standpunkt, Ministeren indtager. Vi maa derfor gaa ind i en Diskussion om de foreslaaede Regler. Jeg vil da nævne visse Punkter, hvor jeg synes, at Forslaget, saaledes som det nu foreligger, kunde undergaa en Forandring til det bedre, og jeg haaber, at den højtærede Justitsminister vil stille sig elskværdigt over for mine Synspunkter i saa Henseende.

Jeg skal da først nævne §§ 48 og 49 i Retsplejeloven, det foreliggende Forslags §§ 10—13. Den højtærede Minister har — og som det forekommer mig med Rette — foreskrevet i § 48, at Ministeriet skal have Indberetning om de Afgørelser, som Præsidenterne træffer, naar der har været klaget over en Dommer. Dette anser jeg for fuldt ud rigtigt, idet Ministeriet selvfølgelig maa have saadanne Oplysninger angaaende Dommerens Optræden til Brug ved eventuel senere Forflyttelse eller Ud-nævnelse til andet Embede. Men det samme Synspunkt, forekommer det mig, gør sig ogsaa gældende med Hensyn til § 49. Hvorfor skal Ministeriet ikke ogsaa have Indberetning med Hensyn til disse større og mere betydningsfulde Sager? Jeg synes, Ministeren maa kunne sige som saa: Ja, skal jeg have Underretning om den ene Gruppe, maa jeg naturligvis ogsaa have Underretning om Sager inden for den anden Gruppe. Om man kunde naa dertil ad Fortolkningens Vej, er jo et stort Spørgsmaal, idet det udtrykkeligt staar fremhævet det ene Sted, men ikke det andet.

Det andet Spørgsmaal, som vi ligeledes maa kunne diskutere rent sagligt, er dette, at som Forholdene nu ligger, er det givet, at de Sager, som vil komme til at foreligge for denne Disciplinærdomstol, er baade store og smaa Sager, men det forekommer mig, med Hensyn til de smaa Sager, at være en unødvendigt vidtløftig Fremgangsmaade, der er foreskrevet, nemlig at der skal finde en virkelig Procedure, en mundtlig Procedure Sted, der skal, naar Sagen appelleres til Højesteret, procederes for 9 Dommere. Dette forekommer mig at være at skyde Spurve med Kanoner. Jeg synes, man maa kunne gaa ind paa det Synspunkt, at disse Sager i stor Udstrækning skal kunne afgøres som almindelige Kæresager, saaledes at det bliver lettere at faa dem afgjort, og saaledes at det kommer til at bero paa Sagens Betydning, om de skal procederes for 9 Dommere. Paa Forhaand at sige, at de skal det, finder jeg urigtigt.

Det tredje Punkt, hvor jeg ogsaa mener vi maa kunne overveje en eventuel Ændring, er Bestemmelsen — for Resten i Overensstemmelse med, hvad Ministeren ogsaa foreslog i sit tidligere Forslag — om, at der skal foreligge en Indstilling fra Højesteret, fra Landsretterne og fra Dommerforeningen om 3 Medlemmer, og derudover yderligere en Indstilling om 3 Suppleanter. Jeg synes, vi maa kunne tage det Spørgsmaal op til Overvejelse, om det ikke var nok, at der kom een Indstilling, saaledes at Ministeren af de tre indstillede kan tage en som ordentligt, ordinært Medlem, en anden som Suppleant. Det er efter min Mening vel meget, at der skal foreslaas 6, og at ingen af de tre, der er foreslaaet som ordentlige Medlemmer, skal kunne tages som Suppleant.

Derved kommer jeg ind paa det Spørgsmaal, om det i det hele taget er rigtigt, at Ministeren ønsker en saadan Indstilling. Jeg vil i denne Forbindelse henvise til den Byggeslov for København, som der nu er fremsat Forslag om, jeg vil henvise til Naturfredningsloven, som den højtærede Justitsminister selv har gennemført, og jeg vil henvise til Presseloven, som den højtærede Justitsminister ligeledes har gennemført. I de i Henhold til disse Love nedsatte Nævn skal der ogsaa en Højesteretsdommer. Vilde det ikke være naturligt, ligesom det er Tilfældet i de nævnte Love, saaledes ogsaa her at lade Højesteret selv udpege den Dommer, der skal udpeges, i Stedet for at komme med en Indstilling? Jeg tror ikke, der kan peges paa noget andet Omraade, hvor Højesteret skal indstille 3. Vilde det ikke i Ana-